

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 168. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm9412/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da Tylen standsed, og Paven sank,
Man Alt over Spanien glæmde,
Paa Verdens Thronen da sad fuldraaf
Hos mig Keiser Karl den Femte!

Den spanske Sø er fuldhei og bred,
Derover sig løstet hans Throne,
Her i hans Rige ei Soel gif ned,
Saa glimrende var ingen Krone!

Italien, Tydskland, og Hoi-Burgund
Sig bød for Spaniens Løve,
Sin Frankrig voved, fra Stund til Stund,
Dens Kraft og dens Helmød at prøve!

Paa Lyffens Kugle min Throne stod,
Dg skuglen sig breied saa sage,
Til paa min Vaande at raade Ved,
Hver er nu en Verden tilbage!

Nys kender mig ved Napoleon,
Jeg turde ham dog vel trofse,
Jeg sielt, som Dronning af Aragon,
Dyostred mig i Saragosse!

For Guld jeg græder nu penge-bar,
Dg Solen gaar ned i min Bode,
Ved Natte-Tide ei No jeg har
For Vindør og Blod at sove!

Christoffer Colombo.

Paa spinkle Fingre, som Due bli,
Colombo foer over Havet,
Dg fandt i Vester en Verden ny,
Der ligger han nu begravet;
Hans Noes har stiet at Verden om,
Men ligger nu lavt i sin Alderdum!

Nu over Dybet, som paa en Sky,
Man farer i stormen Dage,
Dg gammel er nu den Verden ny,
Som foied saa stor Umage,
Colombos Keiser er nu kun Spøg,
Hans Noes, som Vindens, gaar op i Røg!

Hans Daad er blevet en Moder sin
Til nye Dydagelser mange,
Hun selv er glemt over Afkom sin,
Som Havfru i Valge-Gange,
Men er der Hjerte i Foll endnu,
De Moder komme dog sient ihu!

Du Tyrus fordem til Kerns Guld,
Fandt Dei over Oceanet,
Dg om Carthago fil Saffe fuld
Paa Stier af Andre banet,
De Spørgsmaal venter endnu paa Svar,
Ad Ja og Nei gior de Begge Nar!

At Islands Ulfe gav Vinlands Navn
Til Vangen med Draer sure,
Derom skrives Veger i Kjøbenhavn,
Derom hinger Fuglen i Bure,
Dag Selv og Guld og Kariofler ei
De Ulfe baned til Norden Wei!

I Grus laae Mellarth's og Didos By,
Dg Vegge i Tidrum lange,
Ei meer gik til Lands og Vands der Ry
Af Norden for Daad og Sange,
Om Vinland Ulfe et Sky der led,
Selv Orpaland fristed den sorte Død!

I Hanse-Laget var Liv endnu,
I Lybek var Ulfe mange,
Men til det Næste stod deres Hu,
Siet Ulfe til Reiser lange,
Paa Bergens Brøgge de sloges frist
Med Lemmer-Stolke om Bergesfist!

Paa alle Bøle i Amsterdam
Det gjaldt for et Reiser-Stykke,
Om dog man kunde engang faae Nam
Til Syfter Antwerpens Lykke;
End ved Canalen mar Ngt ei gao
Paa hvem der fikst i Verdens-Hav!

Benedig seiled sin egen Se,
Helbt fast hvad det kom til Hænde,
Dg spurge ei om den gyldne De,
Ei pango, ved Verdens Ende;

Hvad Marco Polo end havde set,
Tillunds foragted det sin Prophet!

Men Deen spidtes i Genoa
Man ivrig til Marcos Taler,
Dg Rygter sære udgik derfra
Blandt Ulfe og Admiraler,
Skient selv med Blapel de over Slav
Skun gik som langt til det Sorte Hav!

Saa gik de Rygter fra Mand til Mand,
I tredie Led og fierde,
Om Det hinsides Sierland,
Forbergne end for de Værde,
Blandt dem en Enkelt det mueligt sandt,
De Flejste kaldte det Legn og Taut!

Colombo leged ved Havets Rand,
Dyrkede for Bind og Vose,
Dg drømde hødt om det skjulte Land,
Med Guld og med grønne Slove,
For ham var Havet ei meer end Dam,
Han knap sig vnsked en Hæderham!

Han kun sig ønsked et Sneffe-Bar,
Til Langleeds-Hævd med Vesten,
Med Jordens Runding, hans Tro det var,
Det gik af sig selv for Reken:
Fra Vesten ud, lom man øster ind,
Til Guldets Hjem og til Lyffens Lind!

I Syd han seiled, og saa i Nord,
Til Isen begyndte at graane,

Mær bød med Vatter ham, paa hans Ord,
 Kun reise til Soel og Maane;
 Hver skarpt man spottet, hver høit man loe,
 Uroffret dog blev hans Kampetro!

I Bogter = Hylte og Konge = Sal
 Han jagde med samme Tone:
 Dog ud kun farer som Admiral,
 Og kommer igjen med Krone,
 Thi Gatte = Konge jeg være vil
 I Verdens = Delen, jeg styrer til!

Hans Kæmpe = Mine, hans Konge = Ord,
 Var fatlige Ansæds = Stene,
 Af Majestæter paa denne Jord
 Dem taalde en Dronning ene;
 Kun Ijabella i Gylde = Sal
 Gav Verdens = Hædet en Admiral!

Frimevig heised han Sell i Raa,
 En Morgen, før Soel var oppe,
 Og om hans Fart over Vølgen blaa
 Gik Ny mellem Stjerne = Toppe;
 Thi Han, som raader for Jord og Hav,
 Til Gaade = Landet ham Medbor gav!

Han foer saa vide, med Staal i Bryn,
 At Stjernerne Jarve stifted,
 Han kom tilbage fra Haitis Kyst,
 Og sagde: jeg Niget stifted;
 Og Majestæter med Broder = Ravn
 Ham gif inøde og tog i Faan!

Af al den Vaske, og alt det Gulb,
 Som Spanien vandt saa sage,
 Kun Rygtets Vobler og Cubas Mulb
 Med Syrmændens Been er tilbage,
 Men Verdens = Hædet til herne Le
 Endnu dog kaldes den Spaniske So!

Dg naar den forlner, en Solffins = Dag,
 Af tvinde Mæster hyle,
 Og dellig vaier al Verdens Flag
 I Stavn under gyldne Floie,
 I Glands man huer Colombos Daad,
 Dg skimter Himlens forborgne Raad!

Portugal.

Slide sødt og tillig mød,
 Ret for tungt man regned,
 Som, naar Kinden knap blev rød,
 Før igjen den blegned!

Lusitaneren omtrent
 Signed Portugise:
 Lenge var de lidt bekænt,
 Stalket kun at prise!

Af Castilien til Lehn
 Gik mig en Burgunde;
 Spaniske Ræier uden Been
 Gav mig franske Munde!

